చిత్రలేఖ

మధురాంతకం నరేంద్ర

"దయచేసి తలుపులు మూయండి... ప్లీజ్ క్లోజ్ ది డోర్స్... థ్యాంక్యూ... దయచేసి తలుపులు మూయండి... ప్లీజ్ క్లోజ్ ది డోర్స్... థాంక్యూ..." నాలుగో అంతస్థులో తన నోరు తెరవగానే లిఫ్టు మాట్లాడడం మొదలుపెట్టేసింది.

తెల్లటి వెంట్రుకలున్న తెల్లటి దుస్తుల నల్లటి ముసలాయన, నెగటివ్ ఫిల్మ్‌లోంచి దిగి వస్తున్న వ్యక్తిలా లిఫ్టు నోటిలోంచి బయటికి వచ్చాడు. తల గోక్కుంటూ నాలుగు వందలా మూడో నెంబరు తలుపుల ముందుకొచ్చి ముద్దాయిలా నిల్చున్నాడు. ఫ్లాటు తలుపుల్ని విడిపోకుండా వెనక్కు నెడుతూన్న బావురుకప్ప తాళం లంకిణిలా అతణ్ణి వెక్కిరించింది.

తూర్పు వైపు నుంచీ నాలుగు ఫ్లాట్లూ, పడమటి వైపు నుంచీ నాలుగు ఫ్లాట్లూ అదుపులేని కొవ్వులా ముందుకు పెరగడంతో, మధ్యలో మిగిలిన పాసేజ్ అని పిలవబడే నడవా రక్తనాళంలా సన్నబడిపోతోంది. నడవా వుత్తరపు చివర్లోని పొడవాటి కిటికిలో యేడు కొండల శిఖరపు శకలమూ, దక్షిణపు కిటికీలో తెల్ల మేఘాల్ని వేలాడేసుకున్న ఆకాశపు పేలికా తగులుకుని వున్నాయి. నడవాకు రెండువైపులా వున్న అపార్టుమెంట్ల తలుపులన్నీ బ్యాంకులాకరు డబ్బాల్లా వరసగా పొందిగ్గా సర్దుకుపోయి వున్నాయి. సొరంగాల గుహలో దారితప్పిన ముసలి జింకలా దిక్కుతోచకుండా నిల్చున్న ముసలాయిన కళ్లల్లో, నీళ్లు తిరగసాగాయి. నిట్టూరుస్తూ అతను పక్క అపార్టుమెంటు కేసి పాకుతున్నట్టుగా సాగి, నాలుగు వందలా రెండో తలుపు పక్కన దాక్కున్న కాలింగ్ బెల్‌ను ప్రాధేయపడ్డాడు.

మీట కొంచెమైనా కాలింగ్ బెల్ కూత ఘనంగా లిఫ్టు గొంతును యెగతాళి చేసింది. అది రెండోసారి లిఫ్టును వేళాకోళం చేశాక నాలుగు వందలా రెండో తలుపుల మధ్యలోంచీ వో ఆడతల ముందుకొచ్చింది.

"యెవరండీ? యెవరు? యెవరు కావాలి?"

"అమ్మా! నేను... నేను యెవరంటే...?" ముసలాయన ముసలిగొంతు వణికింది.

"లిఫ్టులోంచి వచ్చింది మీరేనా? బయటికిరాగానే దాని గొంతు నొక్కాలని గూడా తెలియదా మీకు?" ఆమె తన కోపాన్ని తారస్థాయిలో మీటింది.

ముసలాయిన కాళ్లీడ్చుకుంటూ లిఫ్టు దగ్గరికి పరిగెత్తాడు.

"మా ఆయన క్లయింట్లను యింట్లో కలవరు... ఆఫీసులోనే కలుసుకో... వెళ్లెళ్లు..." తలుపుల రెక్కల్ని వీపు కతికించుకున్న యువతి తన తలను లోపలికి లాక్కోబోయింది.

"అమ్మా తల్లా! అప్పుడే వెళ్లిపోవద్దు... నేను నన్నూటమూడు వోనర్ని .. మీ పక్క అపార్టుమెంటు నాదే!" ముసలాయిన లిఫ్టు పెదవుల్ని మూస్తూ అక్కడినుంచే ఘోషించాడు.

యువతి తల విసుగ్గా యివతలకి తిరిగింది.

"నా నన్నూటమూడును నేనొక ఆడమనిషికి రెంటుకిచ్చినానమ్మా! ఆమె అదేందో ఆఫీసులో అదేందో వుద్యోగం చేస్తా వుండానని చెప్పింది. నాలుగు నెలల ముందామె మాయమైపొయ్యింది. యెన్నిసార్లొచ్చి అడుక్కున్నా యీ బీగం జబాబు చెప్పటంలేదు..." ముసలాయిన తన శరీరాన్నంతా వినయపుగుల్లలోకి లాక్కుంటున్నాడు.

"అడ్డమైన ప్రతివాడూ వచ్చి పక్క అపార్టుమెంటు తలుపుల గురించి వాకబు చెయ్యటమే! మేమిక్కడ వుండడమే తప్పన్నట్టుగా యెప్పుడు పడితే అప్పుడు విసిగించడమే! ఆ మాయమయ్యే మనిషికి అద్దెకిచ్చే ముందుగా మమ్మల్నేమైనా సంప్రదించావా నువ్వు? ఇప్పుడు నువ్వు కలవాల్సింది పోలీసుల్ని," ఆమె చూపులు కత్తులై అతడ్ని పొడవసాగాయి.

"ఇంత జరిగినా ఆ పని చెయ్యకుండా వుంటానా తల్లీ!" అతను మరింతగా వినయపుగుల్లలోకి ముడు చుకుపోతూ జవాబు చెప్పాడు. "అయితే వాళ్లు నేనే ఆమెను మాయం చేసేసుంటానని దబాయించి పారేసి నారు. నా అదృష్టం బాగుండి నా దూరపు బంధువొకడు పోలీసినస్పెక్టరుగా వుండాడు. వాని కాళ్లూ చేతూలూ పట్టుకోని అక్కడి నుంచీ తప్పించుకోనొచ్చినాను..."

కింది అంతస్థులోంచీ లిఫ్టు, "దయచేసి తలు పులు మూయండి... ప్లీజ్ క్లోజ్ ది డోర్స్... థాంక్యూ... దయచేసి..." అంటూ నిర్విణ్ణంగా హెచ్చరించడం స్పష్టంగా వినవచ్చింది. తన తలను వెనక్కు తిప్పబో బోయిన యువతి ముసలాయిన చేతులు అడ్డంగా వూపి వేడుకోవడంతో ఆగి లిఫ్టుకేసి వురిమిచూసింది. లిఫ్టు గొంతులోంచి రణగొణ ధ్వనుల్ని పలకరించు కుంటూ పైకొచ్చిన యువకుడు నాలుగో అంతస్థులో అది నోరు తెరవగానే బయటికి విసురుకొచ్చాడు.

పొడవాటి జుబ్బా పైజామాల్లో తన శరీరాన్ని గట్టిగా పొట్లం గట్టించుకున్నట్టుగా కనిపిస్తున్న యువ కుడు నడవాలో నిల్చున్న ముసలాయినను పట్టించుకో కుండా సరాసరి నన్నూటమూడు ముందుకెళ్లి, దాని తాళాన్ని చూపులతోనే పలకరించబోయాడు. యెంతకూ జవాబు చెప్పని తాళం కప్పకేసి చికాకుగా చూశాక, పక్కకు తిరిగి, నన్నూట రెండు తలుపులోంచి తన చీకాకును పరావర్తనం చేస్తున్న పక్కింటావిడ తలను చూసి, వీలయినంత ప్రసన్నంగా నవ్వడానికి ప్రయ త్నిస్తూ, "ఈ ఫోర్నాట్ త్రీ..." అంటూ అతుక్కుపోయిన తన పెదవులకు నాలుకతో తడి అద్దసాగాడు.

"ఈ ఫోర్నాట్ త్రీ గురించి చెప్పడానికేనా మేమీ పక్క అపార్ట్‌మెంటులో వుంటున్నది... పోపో..." అని రుసరుసలాడుతూ పక్కింటావిడ తల తలుపులను ముందుకు లాక్కోబోయింది.

"మేడమ్! మేడమ్! ఆగండాగండి! నేను మీ హజ్బెండు దగ్గర్నించీ రెకమెండేషనుతో వస్తున్నాను..." అంటూ జుబ్బా యువకుడు ముందుకు దూకాడు.

బొమ్మలా కళ్లు టపటపలాడిస్తున్న పక్కింటావిడ తలకేసి చూసి దోరగా నవ్వడానికి నటిస్తూ, "మా కష్టమ రొకడు మీ ఆయన క్లయింటు. పోయిన సంవత్సరం వాడు తీసుకొచ్చిన మటం నేలల కేసులో మీ హజ్బెం డుకు నాలుగైదు లక్షలదాకా ఫీజు మిగిలిందటలెండి! ఆ మాదిరి కేసులు యింకో రెండింటిని మీ హజ్బెండు దగ్గరికి లాక్కురాబోతున్నాడతను," అన్నాడా యువకుడు.

దారి తప్పిన పావురంలాంటి నవ్వొకటి పక్కింటా విడ ముఖంలోకొచ్చి వాలబోయింది.

"నేనొక రచయితన్లెండి!" జుబ్బా యువకుడు అమాంతంగా సిగ్గు నటించాడు. "ఇప్పుడు నా నవలలు రెండు సీరియల్సుగా వస్తున్నాయి. ఈ ఫోర్నాట్ త్రీ మిస్టరీ గురించిన క్లూలు వెతికిపట్టి వాటితో కొత్త నవలను వండబోతున్నాను. అందుకని..."

"భలే అదృష్టవంతులండీ మీరు! ఇదిగో ఈ పెద్ద మనిషి ఆ ఫోర్నాట్ త్రీ వోనర్నంటున్నాడు. మీక్కావల్సిన క్లూలన్నీ ఈయన జేబులోనే వుంటాయి. మీరూ మీరూ మాట్లాడుకోండి. లోపల నా ఇడియట్ బాక్సు నా కొంగు పట్టుకు లాగుతోంది," అంటూ పక్కింటావిడ తల తలుపుల్ని లాక్కోబోయింది.

"థ్యాంక్యూ మేడమ్! వోనరు తీగ దొరికితే దెయ్యం డొంకనంతా వూపిపారేస్తాన్లెండి నేను. కానీ దయచేసి రెండు కుర్చీలు తాత్కాలికంగా దానం చేసి వెళ్లండి. మా పాట్లేవో, ఫ్లాట్లేవో మేము పడతాం..." అంటూ జుబ్బా యువకుడు గాంభీర్యాన్ని నవ్వుగా మార్చబోయాడు.

నాలుగు వందలో రెండులోంచి రెండు ప్లాస్టిక్ కుర్చీలు నడవాలోకి పడడమూ, దాని తలుపులు మూసుకోవడమూ వొకేసారి జరిగాయి. నాలుగు వందలా నాలుగు ముందు వేలాడుతున్న దిష్టి కొబ్బరి మూటను అనుమానంగా చూస్తూ, "చిత్రలేఖ మీ ఫ్లాటు లో యెప్పుడు దిగింది? ఆమెకు పిల్లలెందరు? పెళ్ల య్యిందా? మొగుడున్నాడా? వుంటే యేంచేస్తున్నాడు?" అని ప్రశ్నలతో ముసలాయనను వుక్కిరి బిక్కిరి చేశాడు జుబ్బా రచయిత.

"చిత్రలేఖా? ఆమెవురు సార్?" యింటిగల్లా యిన బిత్తర చూపులు చూస్తూ బిక్కమొహం పెట్టాడు.

"మీ అపార్టుమెంటులో బాడుగకుండే మనిషి పేరు చిత్రలేఖని గూడా మీకు తెలియదా సార్!" జుబ్బా రచయిత మరింత పెద్దగా డైనోసర్ నవ్వు నవ్వబో

యాడు. "ఆమె మా ఆఫీసులోనే మా పక్క సెక్షన్లో పని చేసేది. రెండు మూడు నెలలుగా జీతం బిల్లుల్లో సంతకం చేయడానికి కూడా ఆమె కనబడకపోయేసరికి ఆఫీసువాళ్లకు అనుమానం వచ్చింది. ఆమె దగ్గరి నుంచి ఆర్నెల్లకోసారి కంతు డబ్బులు తీసుకుపోయే యెల్ల యిసీ యేజెంటుకు అనుమానం వచ్చి పోలీసు కంప్ల యింటు ఇచ్చాడు. పోలీసులు పత్రికల చెవుల్లో వూదారు. అంతే! చిత్రలేఖ కనబడడంలేదనే వార్త రక రకాల అనుమానాలతో బాటూ సెన్సేషనల్ న్యూసయి పోయింది..."

"వాళ్ల ఆఫీసు యెంప్లాయీ ఐడెంటిఫికేషన్ కార్డునూ, ఆమె బాంకు అకౌంటు పుస్తకాన్నీ చూసినాకే నా నన్నూట మూడునామెకు రెంటుకిచ్చినాను! ఆమెకీ మాదిరిగా మాయమైపోయే గుణముందని ముందుగా తెలుసుకోలేకపోయినాను. పోలీసులు గూడా ఆమె ముందూ వెనకా యేముందో చెప్పలేకపోతావుండారు. న్యూసుపేపర్లు దినానికొక విధంగా ఆమె గురించి కథలు రాస్తా వుండాయి," కుర్చీలో కూర్చున్నాక యింటి గల్లాయిన తనతోతాను మాట్లాడుకోసాగాడు.

"అదేనండీ ఇప్పుడున్న ఇబ్బంది! యెవరి పనులు వాళ్లు చేస్తే చాలదా? కథలు రాయడానికి మా అంతటి రచయితలం లేమా? మధ్యలో ఈ జర్నలిస్టులు మా పనెందుకు చెయ్యాలి చెప్పండి?" జుబ్బా రచయిత తన ప్రస్తావన రాగానే అప్రమత్తుడైపోయాడు.

"పంచభూతాల్లో నేలా ఆకాశమూ మనదిగాని మూడు భూతాల అపార్టుమెంటు మనకొద్దురా అంటే నా కొడుకు విన్లేదు..." అతడి మాటల్ని పట్టించుకో కుండా ఇంటిగల్లాయిన తన స్వగతాన్ని కొనసాగిం చాడు. "మదనపల్లెకూ వాల్మీకిపురానికీ నడీ మధ్యలో కొండికిందుండే యెర్రెర్రని నేలపైన వాడు అలిగినాడు. దాన్ని అమ్మంగా వచ్చిన దుడ్డుతో ఈ నన్నూట మూడును తీసుకోని, దీని బాడిగ వసూలుజేసే పని నాకప్పగించినాడు. ఈ బాడిగను నమ్ముకోని హైద్రా బాదులో చీటీలో చేరినాడు. నా అల్లుడు గ్రామీణ బాంకీ మేనేజరు. పదయిదేండ్లుగా తినీ తినకా మిగిలిం చిన దుడ్డుతో క్రిష్ణానగర్లో యాభై అంకణాల తావు సంపా యించినాడు. బాంకీ అప్పు తీసుకోని ఆ తావులో ఇల్లు గట్టించే పని నాపైన పెట్టినాడు. ఆ పనిలో బడి నేనొక నెల బాంకుకు పోలేదు. బాడిగ దుడ్డు జమ కాలేదని తెలస్తానే యీ రెసిడెన్సీకి పరిగెత్తుకోనొచ్చినాను. ఈ బీగమప్పటి నుంచీ నన్నేమారిస్తానే వుండాది."

"వొకప్పుడు ఈ బాలాజీ కాలనీలో ఇండ్లు ఇలా వుండేవిగావండీ అపార్టుమెంటు వోనరుగారూ!" సమా చార సేకరణ కోసం జుబ్బా రచయిత కొత్త దారులు వెతుక్కోసాగాడు. "వొకప్పుడు అనంతవీధీ, మంచాల వీధుల్లో వున్నట్టుగా ఇండ్ల ముందర అన్ని వరండాలనూ కలిపే తిన్నెలిక్కడుండేవిగావనుకోండి! కోలావీధీ ఆకు తోట వీధుల్లాగా ఇక్కడి గృహస్థులంతా వొకరి బతుకు ల్లోకి ఇంకొకరు చొచ్చుకొచ్చి సామూహిక జీవనం చేసే వాళ్లూ కారనుకోండి! అయితే ఇండిపెండెంట్ ఇండ్లల్లో వుండేవాళ్లు. పదేండ్లకు ముందు మన తిరుపతికి గూడా 'డెవలపర్స్' అనే కొత్త జాతి మనుషులు వచ్చేశారు. వాళ్లు పాత ఇండ్లను నామరూపాలు లేకుండా చేసే శారు. ఆ చోట్లలో గూళ్లూ గుహల్లాంటి అపార్టుమెంటు లుండే రెసిడెన్సీలు తీసుకొచ్చారు. ఈ ఫోర్నాట్టూ లాయరు తన పాత యింటిని డెవలప్పర్స్‌కిచ్చేసి దానికి బదులుగా ఈ ఫోర్నాట్టూతో బాటు యింకో నెంబర్ని గూడా సంపాయించుకున్నాడు..."

"కలిసొచ్చేవాళ్లకు అన్నీ కలిసొస్తాయి. వాళ్లకేమో పాతిల్లు పోయి రెండు అపార్టుమెంటులొచ్చె... నాకేమో యేడెకరాలు పోయి వొక అపార్టుమెంటు మిగిలె..." యింటిగల్లాయిన తన స్వగతాన్నే పొడిగించాడు.

కింది అంతస్థులో లిఫ్టు, "దయచేసి తలుపులు మూయండి... ప్లీజ్ క్లోజ్ ది డోర్స్... థాంక్యూ... దయచేసి తలుపులు..." అంటూ నిర్మోహమాటంగా గొంతు తెరి చింది. నాలుగు నిముషాలు విరామం ఇచ్చాక నాలుగో అంతస్థులోకొచ్చి నోరు తెరిచి మళ్లీ అవే మాటల్ని అదే ధోరణిలో వల్లించసాగింది. వీపుకు ఇంజను అమర్చిన రోబోట్‌లా బరువైన సంచిని తగిలించుకున్న యువ కుడు లిఫ్టులోంచీ బయటికొచ్చి, "ఇదేనా ఫోర్నాట్ త్రీ! ఆ బీగానికి తెరుచుకోవడంరాదా?" అని పలకరించాడు.

"ఆ ప్రశ్నతో వేగలేకే ఈ కుర్చీల్లో సోలిపోయాం మేమిద్దరమూ! ఇప్పుడు మీ నెంబరు మూడు... అయితే మూడో కుర్చీ ఇక్కడ లేదు..." జుబ్బా రచయిత వరదులా నవ్వబోయాడు.

"ముందుగా నా ప్రశ్నలకు జవాబులు చెప్పండి. నేనో ఇన్వెస్టిగేటివ్ జర్నలిస్టును..." తన గుర్తింపుకార్డును దర్పంగా ముందుకు చూపాడు యువకుడు.

"చూశారా ఫోర్నాట్ త్రీ వోనరుగారూ! ఇదీ కలిసి రావడమంటే!" జుబ్బా రచయిత ముందుకొస్తున్న యువకుడికేసి చేతినీ, ఇంటిగల్లాయినకేసి చూపుల్నీ నిగుడించాడు. "ఈ ఇన్వెస్టిగేటివ్ జర్నలిస్టులు మా

రచయితలకు వేలు విడిచిన రాతగాళ్లు... యీ విలేఖరి యిక్కడికొచ్చాడూ అంటే మీకేదో కొత్త సమాచారం దొరుకుతుందనే అర్థం...''

''ఈయన ఫోర్నాట్ త్రీ వోనరా?'' ఇంటిగల్లాయి నను అనుమానంగా చూస్తూ ప్రశ్నించాడు విలేఖరి. ''అయితే నా స్పెషల్ రిపోర్టును ఈయన ఇంటర్వ్యూ తోనే ప్రారంభిస్తాను. చెప్పండి వోనరుగారూ! ఈ చిత్రలేఖ యెవరు? యెక్కడి నుంచీ వచ్చింది? ఇప్పు డెక్కడి కెళ్లివుంటుంది? మాయంగావడానికి కారణ మెవరు?''

''యెవర్ని యేం ప్రశ్నలడుగుతున్నారు మీరు?'' జుబ్బా రచయిత ఈసారి మనిషి నవ్వు నవ్వాడు. ''ఫ్లాటు వోనరైనంత మాత్రాన పర్సనల్ విషయాల్లో తల దూర్చ తారా యెవరైనా? కథను వెతుక్కుంటూ వచ్చిన నేను చెప్పేవరకూ ఆ మాయమైన స్త్రీకో పేరుందని గూడా ఈయనకు తెలియదు...''

విలేఖరి వెంటనే ఫోర్నాట్టూ దగ్గరికెళ్లి దాని కాలింగ్ బెల్ చెవిని నులిమాడు. శబ్దం చేస్తూ తెరుచు కున్న తలుపుల రెక్కల మధ్యలోంచి పొడుచుకొచ్చిన తలతో ''నమస్తే మేడం! మీ ఫోర్నాట్ త్రీ ఫ్రెండు మీకో లెటరు పంపింది నాతో. సంతకం చేసి రిసీవ్ చేసు కోండి'' అన్నాడు.

''ఫోర్నాట్ త్రీ నాకు ఫ్రెండా? నాకు లెటర్ రాసిందా? ఇంపాజిబుల్... యెక్కడి నుంచి వచ్చిందా వుత్తరం? దాని ఫ్రం అడస్సు చూపెట్టండి ముందు,'' కోపంతో జేవురించిన పక్కింటావిడ ముఖం కాలుతున్న దిష్టిచిప్పలా కనలసాగింది.

తనతో మాట్లాడిన వ్యక్తి జుబ్బా రచయితే అయి నట్టుగా విలేఖరి అతడికేసి తిరిగి, ''ఫ్రం అడ్రస్సు డెడ్ లెటరాఫీసుల నుంచి వచ్చే వుత్తరాలకెలా వుంటుంది?'' అంటూ పొడుపు కథ పొడిచాడు.

''చచ్చిపొయ్యిందా? యెప్పుడు? యెక్కడ? నా బాడిగేమయ్యేటట్టురా దేవుడా?'' ఇంటిగల్లాయిన శరీరమంతా గొంతే అయినట్టుగా పెద్దగా గొల్లు మన్నాడు.

''మాయమైన మనుషులు చచ్చి దెయ్యా లవుతారన్న మాట! ఇదేదో హారర్ డిటెక్టివ్ కథయ్యేట ట్టుంది?'' జుబ్బా రచయిత వుత్సాహంతో కేరింతలు కొట్టాడు.

''చచ్చిపోయే ముందు నాకుత్తరం రాసిందా? ఇంపాజిబుల్... నేనేమైనా అటార్నీనా? అకంప్లీస్‌నా?'' పక్కింటావిడ మాటల్ని రోషమూ కోపమూ సానబెట్ట సాగాయి.

''గట్టుపైన పెరిగే చెట్లవేర్లు బావిలోకి దిగతాయి. ఫోర్నాట్ త్రీ విశేషాలు ఫోర్నాటూలోకి రాలేదంటే యెవరూ నమ్మరు,'' విలేఖరి కోపంగా వురిమి చూశాడు.

''ఈ అపార్టుమెంట్ల మధ్యలో కట్టిన గోడలెంత మందమో మీకు తెలియదు,'' తలుపుల్ని ముందుకు తోసిన పక్కింటావిడ తల రెక్కల్ని కదిలిస్తూ ముందు కొచ్చే మిడతలా యెగసిపడింది. ''వొకరి ప్రైవసీలోకి ఇంకొకరు దూరకుండా వ్యాక్యూమ్ టైట్ గోడలున్నా యిక్కడ! కిటికీలు తెరిస్తే లోపలేసుకున్న యేసీ వృథా అవుతుందని జాగ్రత్తపడతాం. మాకున్న సమయం న్యూస్ పేపర్లు చదవడానికీ, టీవీ చూడ్డానికే చాలటం లేదు...''

కింది అంతస్థులోంచి లిఫ్టు, ''దయచేసి తలు పులు మూయండి... ప్లీజ్ క్లోజ్ ది డోర్స్... దయచేసి తలుపులు మూయండి,'' అని నిర్మోహపు గొంతెత్తి చెబుతోంది.

''చూశారా! ఆ వస్తున్నది పోలీసులే అయ్యుం టారు. దెయ్యాలకు వలేయడంలో వాళ్లను మించిన వాళ్లెవరూ వుండరు...'' విలేఖరి పరవశంగా చెప్పాడు.

''ఫ్లాటుకొని రెండు భూతాల్ని పోగొట్టుకొనిం దానికి పరిహారంగా నేనిప్పుడీ నాలుగో భూతాన్ని భరిం చాల్సిందేనా? ఇదేదో క్రిమినల్ కేసయి నా మెడకు చుట్టుకునేటట్టుంది...'' ఇంటిగల్లాయిన లిఫ్టుకేసి భయం భయంగా చూశాడు.

''దెయ్యాలంటే యెంత ఇష్టమో, పోలీసులంటే అంత భయం నాకు. నేను పారిపోతాను,'' అంటూ యెవరో వెనక తరుముతున్నట్టుగా పరిగెత్తిన జుబ్బా రచయిత లిఫ్టు ముందు అయోమయంగా నిలబడ్డాడు.

దభేలుమని తెరుచుకున్న లిఫ్టు నోటిలోంచి ''ఇదేనా ఫోర్తు ఫ్లోరు?'' అన్న మాటతో బాటు ప్రశ్నార్థపు గుర్తుపైన ఆశ్చర్యార్థకపు గుర్తును నిలబెట్టినట్టున్న యువకుడొకడు బయటికొచ్చాడు. తన మాటను విని పించనివ్వకుండా, ''ప్లీజ్ క్లోజ్ ది డోర్స్... దయచేసి తలుపులు...''అంటూ అరిచిన లిఫ్టు గొంతును బలవం తంగా నొక్కేశాక ''ఫోర్నాట్ త్రీ యేవైపు?'' అని మళ్లీ తన గొంతు విప్పాడు.

''అయ్యయ్యో! మఫ్టీలో వుండే పోలీసులా మీరు?'' అని అడుగుతూ జుబ్బా రచయిత వెనక్కు పరిగెత్తాడు.

''అంతకంటే అప్రమత్తంగా నిఘా కాసేవాళ్లం మేం...'' అతను దారం తెగి సుడిగాలిలో విసురుకెళ్లే గాలిపటంలా వుద్రేకంలో యెగసెగసి పడుతున్నాడు. ''ప్రజా పరిజ్ఞాన పరియోజన లోకల్ సెకరట్రీని నేను... 'అర్లీ బర్డ్ కాచెస్ ది వర్మ్' అనేది మా మాట! ప్రజా సమస్యల్ని మాకంటే ముందుగా మరెవరూ పట్టుకో లేరు. నిద్రపోతున్న ప్రజల్ని లేపి వుద్యమాల్లోకి తోలటం మా లక్ష్యం... ఈ ఫోర్నాట్ త్రీ ఆడమనిషి మాయమై నట్టు మాత్రమే మీకు తెలుసు. నిన్న ఆమె చెన్నయి హోటల్లో యెలా తేలిందో మీకెవరికీ తెలియదు. తెలిస్తే మీరింత శాంతంగా వుండలేరు. వున్నా మేం వూరుకో నివ్వం!''

''అది మీకెట్లా తెల్సింది! ఐస్‌బ్రేక్ చేసి ముందుగా ఆ వార్తను విడుదల చేయబోయేది మేంకదా?'' విలే ఖరి ముఖం కోపంతో మండుతూ ప్రశ్నల నిప్పురవ్వల్ని విసరసాగింది.

''హోటల్ రిజస్టర్లోంచి ఆమె అడ్రస్సును మేం తెలివిగా పట్టేశాం! ఆమెది మర్డరో, సూయిసైడో తెలి యక పోలీసులు గింజుకుంటూ వుండగానే మేం ఆ వేడిలో పెద్ద ప్రొటెస్టును మెటికులస్‌గా ప్లాన్ చేశాం! దాన్ని ఈ అపార్ట్‌మెంట్లలో వుండే స్త్రీలతోనే ప్రారం భిస్తాం!'' తన వెనక పెద్ద గుంపున్నట్టుగా ప్రజా పరిజ్ఞాన పరియోజన కార్యదర్శి చేతులు పెద్దగా తిప్పుతూ ఆవేశ పడసాగాడు.

''మా అపార్టుమెంట్‌లో వుండే వాళ్లంతా శాంతి ప్రియులు. అనవసరంగా గొడవలూ, ఉద్యమాలూ చెయ్యరు,'' పక్కింటావిడ తలుపుల రెక్కల్ని వూపుతూ కళ్లు మిటకరించింది.

''అందరూ మీ రెసిడెన్సీలో వుండేవాళ్లలాగా యెవరి పనులు వాళ్లు చేసుకుంటూ వుంటే ఈ లోక మెప్పుడో బాగుపడేది! వార్తల్ని యెప్పుడెలా సేకరించి యెవరికెలా అందించాలో చూసుకోడానికి మా అంతటి జర్నలిస్టులం మేంలేమా? మధ్యలో ఇలాంటి అసోషి యేషన్లూ, వుద్యమాలూ యెందుకు చెప్పండి?'' విలేఖరి కోపంగా గర్జించాడు.

''మీరు జర్నలిస్టా? మేం యే వుద్యమాన్ని మొదలుపెట్టినా ముందుగా జర్నలిస్టులకే వివరాలు చెప్తాం... ప్రచారం ముందు, తర్వాత వుద్యమకారులూ, ఆ తర్వాత వుద్యమం, అదండీ మా ఆర్డరు...'' ప్ర.ప.ప. కార్యదర్శి ముఖమంతా నవ్వు చేసుకుని కరచాలనం కోసం చేయి ముందుకు చాపాడు.

నీరసంగా తన చేతిని పాంటు జేబులోకి దోపే శాక, ''యీ చిత్రలేఖ వెనక వుద్యమాలు లేపేటంత తతంగమేమీ లేదు,'' అన్నాడు విలేఖరి.

''వార్తదేముంది సార్! అదెప్పుడూ విత్తనంలా చీమ తలకాయంతే వుంటుంది. దాన్ని చిలికి చిలికీ మర్రిచెట్టులా పెంచడంలోనే వుంటుంది ప్రతిభ... యీ మనుషులు స్వార్థపరులైపోయారు. ఈ సంఘం చెదలు పట్టిపోయింది. చిత్రలేఖ మరణం మొత్తం సమాజానికే గొడ్డలిపెట్టు. దీనికి కారణమైన ఈ బూర్జువా పెట్టుబడి దారీ ప్రజాస్వామ్య ప్రపంచీకరణ వ్యవస్థను మేం వూరికే వదలం...'' ప్ర.ప.ప. కార్యదర్శి బిగించిన పిడికిళ్లతో గాలిని బాదసాగాడు.

''చిత్రలేఖది మర్డరే అయితే వాళ్లు లాయర్ని వెతుక్కోవల్సిన అవసరం లేదు లెండి! రెడీమేడ్‌గా పక్క అపార్టుమెంటులోనే క్రిమినల్ లాయర్ వున్నాడు,'' తన కథకు కావల్సిన డ్రామా దొరకడంతో జుబ్బా రచయిత సింహపు నవ్వు నవ్వాడు.

''పక్క అపార్టుమెంటు కేసు మరో లాయరు దగ్గరికిపోతే మాకు తలగొట్టేసినట్టుకాదా?'' పక్కిం టావిడ తల ముందుకూ వెనక్కూ వూగింది.

''మొత్తం ఇరవయి లక్షల పెట్టుబడి... నెలబాడిగ అయిదువేలు...'' కుర్చీలో సోలిపోయిన ఇంటిగల్లా యిన తలవంచుకుని గొణగసాగాడు.

కింది అంతస్థులో లిఫ్టు, ''దయచేసి తలుపులు మూయండి... ప్లీజ్ క్లోజ్ ది డోర్స్... థ్యాంక్యూ... దయ చేసి తలుపులు మూయండి... ప్లీజ్...'' అంటూ రెండు భాషల్లో తనకున్న ప్రావీణ్యాన్ని నిరాసక్తంగా ప్రదర్శించ సాగింది.

''మా ఆయనేమో... ఆమె రాసిన లెటరేదో నాకి వ్వండి... ఆయన దాన్ని ఫస్ట్ విట్నెస్‌గా వాడుకుం టారు...'' పక్కింటావిడ మురిపించే చూపులతో విలేఖరిని మోహరించింది.

''మా అసోషియేషన్ వాళ్లే!...'' ప్ర.ప.ప. కార్యదర్శి గంభీరంగా తలవూపాడు.

''ఇంటలిజెన్సు పోలీసులేమో!...'' విలేఖరి తన కెమరా సంచిని ప్రేమగా నిమిరాడు.

''యే సంబంధమూ లేకుండా నేనిక్కడికొచ్చా నంటే యెవరూ నమ్మరు. నేను పారిపోతాను...'' జుబ్బా రచయిత యీసారి వుత్తరపు కిటికీ దగ్గరికి పరిగెత్తాడు.

నాలుగో అంతస్థులో, ''దయచేసి తలుపులు మూయండి.. ప్లీజ్ క్లోజ్ ది డోర్స్... థాంక్యూ...'' అంటూ

లిప్పు అయిదుసార్లు హెచ్చరించాక, దాని నోట్లోంచి పాంటూ షర్టూ తొడుక్కున్న జులపాల జుట్టు స్త్రీ తాపీగా బయటికొచ్చింది. రోజారంగు పౌడరుతో ముఖమూ, నల్లరంగు లిప్‌స్టిక్‌తో పెదవులూ తడితడిగా మెరుస్తూం డడంతో ఆమె ఇప్పుడే గుడ్డు పగల గొట్టుకొని బయటి కొచ్చిన బెడస కోడిపిల్లలా కనబడుతోంది. ట్రాలీ సూట్ కేసును లాక్కుంటూ, హైహీలు చెప్పుల్ని టకటక లాడించుకుంటూ, తెరపైన కదిలే కార్టూను బొమ్మలా నడుస్తూ, ఆమె ఫోర్నాట్ త్రీ ముందు కొచ్చి ఆగింది. తన వానిటీ బాగ్‌లోకి చేయిపెట్టి కెలికాక "డామిట్! వాట్ హాపెన్డ్ టూ మై కీస్?" అని వాపోయింది.

"గుడీవనింగ్ మేడమ్! ఆర్యూ ఫ్రం యింటలి జెన్స్?..." విలేఖరి తన కెమెరా సంచి జిప్ లాగుతూ అడిగాడు.

గొంతుక్కూచుని వానిటీ బాగ్ నలాగే కింద దిమ్మరిస్తున్న ఆగంతకురాలు తల పైకెత్తి చికాకుగా చూసి, "నేనా? బెంగుళూరు నుంచి," అంది.

వానిటీ బాగ్‌లోంచీ కిందికి రాలిన వస్తువులకేసి ఆశగా చూస్తూ, "లిప్ స్టిక్కులూ, ఐబ్రో పెన్సిలూ, క్లిప్పులూ, పౌడరుటిన్నులూ, ఐలైనర్లూ," అని పక్కింటా విడ జాబితా చదివింది.

"వాటి లోపల కెమెరాలూ, రికార్డు ప్లేయర్లూ, గన్లూ వుంటాయేమో!" జుబ్బా రచయిత బెదురుతూ వెనక కడుగేశాడు.

ఆగంతకురాలు నడవాలో నిల్చున్న వ్యక్తుల నంతా విసుగ్గా చూశాక ఫోర్నాటూ కేసి తిరిగి, "మీ ఫ్లాట్లో హామెరో, రాడ్డో వుంటే యివ్వండి. యీ బ్లడీ లాక్‌ను పగలగొట్టేస్తాను," అంది.

"అయ్యయ్యో! బీగం పగలగొడతారా మేడం?" ఇంటిగల్లాయిన పైకి లేచి చేతులు అడ్డంగా తిప్పుతూ గొల్లుమన్నాడు. "కార్పెంటర్‌తో గూడా వూరంతా వెతికి దాన్ని తెచ్చి బిగించినాను. కొడితే తలుపులు పగలా ల్సిందేగానీ బీగం వూడదని ఆ అంగిడోడు దెబ్బేసి చెప్పినాడు..."

"మీ బీగాన్ని యెవరు పగలగొట్టినా మేం వొప్పు కోంలెండి వోనరుగారూ! యెంత ఇంటలిజెన్స్‌వాళ్లే అయినా డిసీస్డ్ పర్సన్ ఇంటిలోకి వెళ్లాలంటే లాయరూ, ఆర్మ్‌డ్ పోలీసులూ, జర్నలిస్టులూ తోడుండాలి," తన కెమెరాసంచిని చూపెడుతూ విలేఖరి బరోసా ఇచ్చాడు.

జుబ్బా రచయిత అందర్నీ వోసారి నవ్వుతూ చూశాక ముందుకొచ్చి, "మిమ్మల్ని వీళ్లు ఇంటలిజెన్స్ ఆఫీసరని పొరబడ్డారు మేడమ్! మీరు పొరబాటున వేరే ఫ్లాటు దగ్గరికొచ్చినట్టున్నారు. ఈ ఫోర్నాట్ త్రీ చిత్రలేఖ నిన్న సాయింత్రం చెన్నయిలో చనిపోయింది," అన్నాడు.

ఆవిడ కాస్సేపు అందర్నీ కళ్లార్పకుండా చూశాక, "డామిట్! మీకేమయ్యింది? ఈ ఫోర్నాట్ త్రీ నాదే!" అని పెద్దగా అరిచింది.

పక్కింటావిడ తలను తలుపుల వెనక్కు లాగేసు కుంది. జుబ్బా రచయిత లిఫ్టుకేసి గెంతాడు. చేతుల్లోంచీ జారిపోతున్న కెమెరా సంచిని విలేఖరి గబాలున పట్టు కున్నాడు. ప్ర.ప.ప. కార్యదర్శి హైహీలు చెప్పుల్లో ఇరు క్కున్న ఆగంతుకురాలి పాదాల్ని మిర్రిమిర్రీ చూశాడు.

"నీపేరేందో నాకనావస్యం! కానీ నా అపార్టు మెంటులో రెంటుకుండే ఆడమనిషి మాత్రం నువ్వు కానేకాదు. రెండు సంవత్సరాలకు ముందు నా కగ్రి మెంటు రాసిచ్చి అడ్వాన్సు కట్టిన మనిషి నాకింకా బాగా గెవనముండాది," వెంకట్రాయలు భూతమాంత్రికు డిలా కోపంతో వూగిపోసాగాడు.

ఆగంతకురాలు తాపీగా ప్లాస్టిక్ కుర్చీలో కూర్చుని, తన ముఖంపైన పొటమరించిన చెమట ముత్యాల్ని రూమాలుతో చిదుపుతూ, "మీరేనా ఫోర్నాట్ త్రీ వోనరు? మిమ్మల్నెప్పుడూ చూడలేదు నేను," అంది. "మీకు అగ్రిమెంటు రాసిచ్చిన చిత్రలేఖకు సంవత్స రానికి ముందు ట్రాన్స్‌ఫరయ్యింది. ఆ ప్లేసులో నాకు పోస్టింగయ్యింది. ఆమె ఈ వూరొదిలిపోతూ ఈ అపార్టు మెంటులో నన్నుండిపొమ్మంది. ఆమె మీకిచ్చిన అడ్వాన్సు నేనామెకు పే చేసినాను. రెంటు ప్రతినెలా బ్యాంకులో ఆమె ఇచ్చిన అకౌంటులో వెయ్యమని చెప్పింది."

"నాకు తెలియకుండా సబ్ అగ్రిమెంటు చేసు కున్నారా మీరు? నేనొప్పుకోను," ఇంటిగల్లాయిన గింజుకున్నాడు.

"మా పక్క ఆఫీసులో పనిచేస్తూ మాయమైపోయి నామెను నేను కాజువల్‌గానే చూసినా అన్నీ కరెక్టుగా జ్ఞాపకం పెట్టుకున్నాను మేడం! ఆమెది పొడుగ్గా వాలు జడ. చీర కట్టుకునేది. మా వూర్లో ఇలా పాంటూ షర్టూ వేసుకునే ఆడవాళ్లెవరూ లేరు. ఆమె పెద్ద బొట్టుగూడా పెట్టుకునేదని గుర్తు..." జుబ్బా రచయిత తన జ్ఞాపక శక్తిని ప్రదర్శించాడు.

"నా హజ్బెండుకు నేనలాగుండడం నచ్చదు..." పాంటూ షర్టు యువతి విసుగ్గా అడ్డుతగిలింది.

"ఈ ఇంట్లో వుండిన టినెంటు డైవోర్సీ అని మాకు తెలుసు. ఆ మాత్రం డేటా సేకరించుకోకుండా ఇన్వెస్టిగేషను మొదలుపెడతానా నేను?" ఆమె మాటలతో పోటీబడుతున్నట్టుగా విలేఖరి విరుచుకుపడ్డాడు.

"డైవోర్సీలయితే మళ్లీ కలుసుకోగూడదా?" పాంటూ షర్టూ యువతి మరింత విసురుగా ప్రశ్నించింది.

"అప్పుడు పెద్దపెద్ద కారణాలతో పోట్లాడుకొని విడిపోయి వుంటారు. ఇప్పుడిలా చిన్న చిన్న విషయాల్లో గూడా సర్దుకుపోతున్నారు. అంతేగదండీ?" జుబ్బా యువకుడు తన సృజనాత్మకతకు మురిసిపోసాగాడు.

"వాళ్ల ఆఫీసుకు లీవులెటరైనా లేదని వార్తల్లో రాశారు..." తన తలను తలుపుల ముందుకు జరుపుతూ పక్కింటావిడ తన పొలకువను గమనించేలా చేసింది.

"బహుశా వాళ్ల హజ్బెండు వుద్యోగం చేయొద్దని ఆర్డరేసి వుంటాడు. ఇప్పుడు మళ్లీ మనసు మార్చుకుని వుంటాడు. యేదైనా డబ్బు అవసరం వచ్చి వుంటుంది. అప్పుడు వుద్యోగం అవసరమూ తెలిసి వుంటుంది," జుబ్బా రచయిత తన వూహాగానాన్ని కొనసాగించాడు.

"అయితే నిన్న చెన్నయిలో కనిపించిన ఆ శవమెవరిది?" విలేఖరి తన కెమెరా సంచిని వీపుకు తగిలించుకుంటూ అడిగాడు.

"ఆమె ఈ అపార్ట్‌మెంటు అడ్రస్సే ఇచ్చింది," ప్ర.ప.ప. కార్యదర్శి మరోసారి పిడికిలి బిగించాడు.

పాంటూ షర్టూ యువతి కాస్సేపు బిత్తరచూపులు చూశాక, "మైగాడ్! చిత్రలేఖది గాదుగదా," అని కేకేసింది.

ప్ర.ప.ప. కార్యదర్శి కాస్సేపు గాలిలో చూపుల్ని వేలాడేశాక వెనుదిరిగి లిఫ్టు దగ్గరికి నడుస్తూ, "ఈసరికి మా చెన్నయి బ్రాంచీవాళ్లు ఆ చిత్రలేఖ ప్రస్తుతముండే అడ్రస్సు కనిపెట్టి అక్కడే వుద్యమాన్ని రేపేశారేమో! బ్రహ్మాండమైన అవకాశమొకటి వచ్చి అంతలో చేజారిపోయింది. ఈ వూరికి విముక్తి లేదు. రాదు," అని శపించాడు.

విలేఖరి కెమెరా బరువుతో ముందుకు వంగి, "బాడ్‌లక్! రేపీసరికి ఈ వూరును కొత్త వార్తతో వూపిపారేసుండేవాణ్ణి! మీరు కనీసం రేపు సాయంత్రమైనా రాగూడదా!" అని పాంటూ షర్టూ యువతిని కసిరాడు.

"దయచేసి తలుపులు మూయండి... ప్లీజ్ క్లోజ్ ది డోర్స్... థాంక్యూ!" అని నిర్లక్ష్యంగా లిఫ్టు అరుస్తూండగా విలేఖరి దానికేసి తిరిగాడు.

ఫోర్నాట్టూ తలుపుల మధ్యలోంచీ, "జర్నలిస్టుగారూ! ఆ వుత్తరమేదో నాకిచ్చేసి వెళ్లండి," అని బ్రతిమాలింది పక్కింటావిడ తల.

అప్పటికే ప్ర.ప.ప. కార్యదర్శికి నీడలా లిఫ్టు నోటిలోకి దూరేసిన విలేఖరి గొంతెత్తి, "నేనలా చెప్పకుంటే మీరు జవాబు చెప్పేవాళ్లా చెప్పండి?" అని రెట్టించాడు.

జుబ్బా రచయిత ఖాళీగా వున్న రెండో కుర్చీలో కూర్చుని, "వొకే ఆఫీసులో పనిచేస్తున్నా నేను మిమ్మల్ని గుర్తుపట్టలేకపోయాను. పక్క అపార్టుమెంటావిడ గూడా పోల్చుకోలేకపోయారు. మీ ఫ్లాటు వోనరు మిమ్మల్ని ఇప్పుడే మొదటిసారిగా చూశాడు. ఈ కొద్దికాలంలో మీలో ఇంత మార్పెలా వచ్చింది?" అని నెమ్మదిగా అడిగాడు.

కళ్లల్లో నీళ్లు చిప్పిల్లుతుండగా, కింది పెదవిని మునిపంటితో గట్టిగా నొక్కి పట్టుకుంటూ, పాంటూ షర్టూ యువతి వురిమి చూసింది.

"నా నాలుగు నెలల బాడిగ," ఇంటిగల్లాయిన మరచిపోయిన విషయాన్ని మళ్లీ జ్ఞాపకం తెచ్చుకున్నాడు.

"నా ప్లాస్టిక్ కుర్చీలు..." పక్కింటావిడ తల అసహనంగా వూగింది.

"డబ్బులు ఇంట్లోపల వున్నాయి... ఆ వాచ్‌మెన్‌ను పిలిచి బీగం పగలగొడితేనే మీకు రెంటు," అంటూ పైకిలేచి కుర్చీని ఫోర్నాట్టూకేసి తోసింది పాంటూ షర్టూ యువతి. జుబ్బా రచయిత తాను ఖాళీ చేసిన కుర్చీని పక్కకు జరిపాడు.

పక్కింటావిడ తల పక్క నుంచి ఫోర్నాట్టూ తలుపులకు మొలిచిన చేతులు కుర్చీలను లోపలకు లాక్కున్నాయి.

"నా అపార్టుమెంటులోకి కొత్త మనిషి వచ్చి చేరిందనే మాటే ఆ వాచ్‌మేన్‌గాడు చెప్పలేదు. అసలు ఇంతకు ముందుండిన వాచ్‌మేన్‌గాడే ఇప్పుడూ వుండాడా? కొత్తోడేమైనా చేరినాడా? యే వాచ్‌మేన్నుగానీ పట్టుమని పదినెలలు వుండనీరుగదా ఈ అపార్టుమెంట్లులో? ఇప్పుడు వాడెవుడో తెలుసుకోని, వాన్నెతికి పట్టుకోని రమ్మని మొండిగుచ్చుంటావేంది నువ్వు? వాడు దొరక్కపోతే బీగాలు రిపేరుజేసే మనిషినయినా తొడుక్కోనొస్తానుండు. నువ్వీలోపల జారుకోవద్దు... మళ్లా నిన్ను వెతికి పట్టుకోలేను..." ఇంటిగల్లాయిన మాట్లాడుతూ వుండగానే లిఫ్టు గొంతు తెరిచి, "ప్లీజ్ క్లోజ్ ది డోర్స్... థాంక్యూ..." అంటూ ఇదివరకూ ఆపిన చోటు నుంచి మాటల్ని వుదాసీనంగా మొదలుపెట్టింది.

"మేడమ్! మీరు నా ప్రశ్నలకు జవాబులు చెప్ప లేదు. యింతకూ మీ పిల్లలెక్కడ? వాళ్లకోసమే మీరిప్పుడు మీ హజ్బెండుతో సర్దుకుపోతున్నారా?" అంటూ జుబ్బా రచయిత కూడా తాను అడిగిన ప్రశ్నల్నే మళ్లీ అడగబోయాడు.

"స్టాపిట్! నన్నడగడానికి మీరెవరు? మీకు నేనెందుకు జవాబు చెప్పాలి? మర్యాదగా పోతారా లేకపోతే పోలీసు రిపోర్టివ్వమంటారా?" పాంటూ షర్టూ యువతి శక్తినంతా గొంతులోకి తెచ్చుకుని నిలువెల్లా వూగిపోతూ అరిచింది. జుబ్బా రచయిత పైకిలేచి, ఆమెకేసి చూస్తూ వెకిలిగా నవ్వబోయాడు. ఆ తరువాత లిఫ్టుకేసి తిరగబోయినవాడల్లా ఆగి, "అయితే యీ అపార్టుమెంటులో రెండు సంవత్సరాలకు ముందు బాడుగకుండిన ఆ చిత్రలేఖ యెందుకు చనిపోయింది? ఇంతకూ అది మర్డరా? నేచురల్ డెత్తా? హోటల్లో దిగినప్పుడు రికార్డులో ఈ పాత అడ్రస్సెందుకు రాసింది? ఆమె అసలు వూరేది? పెళ్లయిందా? ఆమె కథేమిటి?" అని తనను తాను ప్రశ్నించుకుంటున్నట్టుగా అడిగాడు.

పాంటూ షర్టూ యువతి గర్జిస్తున్నట్టుగా పెద్దగా మూలిగాక, "వై షుడ్ ఐనో ఆన్సర్స్ టూ ఆల్ దోస్ డామ్న్ కొసెన్స్? ఆ నానా చెత్త విషయాలు నేనెందుకు తెలుసుకోవాలి?" అని గొంతెత్తి మెగాఫోన్లా అరిచింది.

జుబ్బా రచయిత వడివడిగా పిల్లిలా లిఫ్టులోకి వురికాడు.

"నా సంగతులు పట్టించుకోటానికే నాకు టయిం చాలటంలేదు," పాంటూ షర్టూ యువతి గొణిగిన మాటల్ని వినబడనీయకుండా, "దయచేసి తలుపులు మూయండి... ప్లీజ్ క్లోజ్ ది డోర్స్... థాంక్యూ! దయచేసి..." అంటూ లిఫ్టు కాస్సేపు నిరాసక్తపు ప్రకటనను ప్రసారంచేసి ఆ తరువాత టక్కున గొంతు నొక్కేసుకొంది.

యెడారిపాయలా కనబడుతున్న అపార్టుమెంట్ల నడవాలో, అమావాస్యలా పరచుకున్న వొంటరితనంలో, పాంటూ షర్టూ యువతి ఫోర్నాట్ త్రీ బీగాన్ని ముసలి నక్షత్రాన్ని చూస్తున్నట్టుగా చూస్తూ కూర్చొంది.

పాలపిట్ట, మార్చి 2010